

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1479. usque ad annum 1494

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1768

VD18 90118340

§. 115. Frequens colloquium Sancti cum Rege

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66444](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66444)

dam parvo cubili haud procul a Saeulo ^{Sæcul. XV.}
 S. Matthæi habitationem assignavit, ad ^{A C. 1483.}
 junxitque interpretem Ambrosium Rem- ^{Rembaud.}
 baldum, æque Italici, & Latini ac Gal-
 lici idiomatis gnarum; demandabat in-
 super duobus suis Officialibus curam, ut
 tam viro sancto, quam Religiosis itine-
 ris sui sociis victum suppeditarent.

§. CXV.

Frequens colloquium Sancti cum Rege.

Sanctus ille Eremita frequentius cum
 Rege de salutis suæ negotio agebat,
 testaturque Comminæus, qui ferme sem-
 per ejusmodi colloquio præsens erat,
 quod tanta sapientia ac Spiritus sublimi-
 tate cum Rege versatus fuerit, ut verba
 divinitus inspirata proferre, ipseque Spi-
 ritus sanctus per os ejus eloqui crederetur;
 non enim, cum literarum ignarus es-
 set, talia tantaque divinæ sapientiæ ora-
 cula ex ore suo effundere valuisset. Nec
 tamen summa, qua eum Rex, Principes
 ac Aulæ Proceres prosequabantur, ve-
 neratio petulantiam eorum, qui hebe-
 tioris erant ingenii, cohibere poterat,
 quo minus Aulicorum complures Viri
 simplicitatem deridentes, illum per iron-
 iam *hominem simplicem* appellarent,
 ejusque habitum, crines nunquam ton-
 sos, totumque exterioris cultus negle-

Sæcul. XV. et cum cachinis sibilisque exploderent. H
A.C. 1483. merito accensendus erat Jacobus Cof
 rius; ille enim, nescio, quo abjecto in
 diæ stimulo agitatus non raro ipsum Re
 gem impulit, ut sancti hujus viri animam
 a lucri cupiditate tantopere aversum, et
 paupertatis studiosissimum variis prom
 sis sollicitaret. Postea tamen idem Me
 dicus anno millesimo quadringentesimo
 octogesimo tertio sua studia sancto Fra
 cisco jungebat, ut ambo Regem ad mor
 tem, quam adeo exhorruit, paratum red
 derent.

§. CXVI.

*Rex de instanti morte caute ad
 monitus.*

Cum vero Ludovicus XI. sese in die
 viribus extenuari sentiret, Delphinus
 Filio suo Ambacia accito monita supe
 rius memorata denuo inculcabat: die
 autem vigesima sexta Augusti jam tertio
 mentis deliquio iisdem symptomatibus ob
 noxio concidebat: quare proxima urge
 bat necessitas, ut Regi aperte denun
 retur, quatenus prolixioris in terris vi
 tæ spe destitutus, ad æternitatis iter ani
 mam præpararet. Ast hujus nuncii bo
 julum agere formidabant omnes; Rex
 enim, cum integra adhuc valetudine
 frueretur, non raro edixit; sedulo cave
 rent omnes, ne instante vitæ suæ termi
 no

Vid. supra
S. 84.
Comm. l. 6.
6. 12.